

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

22 MEI 1962.

WETSVOORSTEL

er toe strekkende verbouwingspremies uit te reiken tot gezondmaking van de private huisvesting.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Door de wet van 29 mei 1948 werd een huisvestingspolitiek ingezet waarbij de volkswoningen op gebied van hygiëne en comfort een aanzienlijke aanwinst hebben geboekt. Jaarlijks werden, onder het impuls van de uitgereikte bouwpremies, meer dan 10.000 woningen opgericht; hiermede werd een toenemende modernisatie van het onroerend bezit in de hand gewerkt en mochten de overbezette woningen nuttig ontlast worden.

Een gelijklopende actie had eveneens voor doel de krotwoningen af te breken en hun inwoners, met financiële hulpmiddelen, gezonde woningsvoorwaarden aan te bieden.

De in de loop der veertien laatste jaren geboekte resultaten kunnen ons ongetwijfeld aanzetten tot een gegronde tevredenheid. Niemand zou het nochtans aandurven te beweren dat hiermede alle belangrijke sectoren der volkswoningen werden aangeraakt.

In ons land blijven inderdaad talrijke woningen over, welke per se niet ongezonder of onbewoonbaar zijn, al beantwoorden zij niet meer aan de eisen van een hygiënische samenleving. Deze woningen hebben meestal een tekort aan bewoonbare ruimte, de muren zijn vochtig, de kamers zijn onvoldoende verlicht en verlucht; er is een gebrek aan onontbeerlijke sanitaire installaties. Zulke gebouwen zijn nochtans nog verder bruikbaar en vatbaar voor verbeteringen.

In de sector van deze slecht uitgeruste woningen wordt het privé initiatief meestal geremd door ontoereikende inkomsten ten overstaan van belangrijke uitgaven. De uitreiking van verbouwingspremies zou hier als een nuttige stimulans aan de natie ten goede komen, tegelijk als een verrijking en als een besparing. Verrijking inderdaad, langs de valorisatie van een kapitaal dat anders tot afbraak gedoemd is; besparing ook, wegens het feit dat de modernisatie van een gebouw goedkoper uitvalt dan nieuwbouw.

Wij wensen het toepassingsveld van het huidige wetsvoorstel te houden binnen de perken van de bestaande huisvestingspolitiek. Daarom worden onder artikel 2 de bij-

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

22 MAI 1962.

PROPOSITION DE LOI

tendant à l'octroi de primes d'aménagement destinées à assainir le logement privé.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS.

La politique de logement inaugurée par la loi du 29 mai 1948 améliora sensiblement l'hygiène et le confort de l'habitat moyen. L'octroi de primes à fonds perdus suscita chaque année la construction de plus de 10.000 logements, contribuant ainsi au rajeunissement progressif du patrimoine immobilier et à la décongestion d'habitats surpeuplés.

Une action parallèle fut ensuite menée dans le but de faire disparaître les taudis et d'assurer à leurs habitants, par une aide financière adéquate, un logement salubre.

Sans doute y a-t-il lieu de se réjouir des résultats atteints en l'espace de 14 années, mais il serait téméraire d'affirmer que la politique ainsi menée couvre tous les secteurs importants du logement social.

Il subsiste en effet en notre pays un grand nombre d'habitations qui, tout en n'étant pas insalubres comme telles, ne satisfont plus aux normes de l'hygiène familiale. Ce sont des logements trop exigus, humides, mal éclairés et aérés, privés d'installations sanitaires indispensables. Ils sont cependant récupérables et peuvent être améliorés.

L'octroi de primes pour le financement de tels travaux serait, dans ce secteur d'habitations mal conditionnées, un stimulant à l'initiative privée souvent freinée par la modicité des ressources de l'habitant et l'importance des travaux à effectuer. D'une telle intervention des pouvoirs publics, la nation recueillera à la fois un enrichissement et une économie. Enrichissement, par la valorisation d'un capital voué sinon à la destruction, économie du fait que l'aménagement est moins dispendieux qu'une construction nouvelle.

Afin de limiter les effets de la présente proposition de loi dans le cadre de l'actuelle politique de logement, nous reprenons à l'article 2 les dispositions principales de notre

zonderste beschikkingen overgenomen omtrent de uitreiking van de bouwpremies. Deze beschikkingen slaan op de nationaliteit, de woonplaats, de niet veroordeling tot een criminele of correctionele straf, de eigendom van één enkel huis en het plafond van inkomsten in hoofde van de aanvrager.

Daarenboven lijkt het ons gewenst deze voordelen uit te breiden tot de huurders, op voorwaarde dat zij over een lang huurcontract zouden beschikken en aldus persoonlijk het voordeel van deze beschikkingen zouden genieten.

Bij artikel 3 wordt de toekenning van premies beperkt tot een minimum uitgave van 10.000 frank. Hiermede worden duizenden dossiers uitgeschakeld die een overheids-hulp niet zouden rechtvaardigen.

Wij zijn er van overtuigd dat het huidige voorstel een werkelijke nood zal tegemoet komen, en dat de uitwerking er van zal bijdragen tot een aanzienlijke verbetering der huisvestingsvoorwaarden ten voordele van talrijke landgenoten die, om verscheidene redenen, van de huidige huisvestingspolitiek niet konden genieten.

Onze overtuiging dienaangaande wordt nog versterkt door de uitwerking van een gelijkaardig initiatief der provinciale overheid van West-Vlaanderen. Tussen de jaren 1957 en 1961 werden, ten gevolge van dit initiatief, jaarlijks 6, 29, 66, 157 en 247 woningen verbeterd.

Zulke aanmoediging zou ongetwijfeld over gans het Rijk een even groot succes boeken.

législation sur l'octroi de primes à la construction. Ces dispositions sont relatives à la nationalité, le domicile, l'absence d'une condamnation à une peine criminelle ou correctionnelle, la propriété d'une seule habitation et le maximum de revenus autorisés dans le chef du demandeur.

Nous croyons d'autre part utile d'étendre le bénéfice de ces dispositions aux locataires, à la condition toutefois qu'ils jouissent d'un contrat à long terme et bénéficient dès lors personnellement des avantages de la présente proposition.

L'article 3 limite l'octroi de la prime à un débours minimum de 10.000 francs, ceci afin d'éviter l'accumulation de dossiers dont l'objet ne requiert pas une aide des pouvoirs publics.

Nous sommes persuadés que la présente proposition de loi répond à un besoin réel et que son application est susceptible de relever considérablement les conditions de logement d'un grand nombre de concitoyens n'ayant, pour diverses raisons, pas encore bénéficié de la politique de logement actuelle.

Notre conviction se fonde notamment sur l'initiative similaire prise par l'autorité provinciale de la Flandre occidentale. De 1957 à 1961, le nombre d'habitations améliorées à la suite de ces dispositions fut successivement de 6, 29, 66, 157 et 247.

Il n'est pas douteux que de tels encouragements connaîtraient un égal succès dans les autres régions du pays.

G. GILLES de PÉLICHY.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Tot gezondmaking van de private huisvesting kan de Koning verbouwingspremies uitreiken.

De hiermede gefinancierde verbouwingen slaan onder meer op :

- 1° de aanpassing der bewoonbare ruimte aan de behoeften van het gezin;
- 2° de verlichting, verluchting en droogmaking van het gebouw;
- 3° het aanbrengen van de onmisbare sanitaire installaties.

Art. 2.

Om de premie te kunnen genieten moet de aanvrager :

- 1° ofwel eigenaar zijn van het te verbeteren huis dat hij zelf bewoont, ofwel het huis bewonen krachtens een geregistreerde huur- of pachtovereenkomst van minstens negen jaren;
- 2° de voorwaarden vervullen bepaald bij artikel 4 van het Regentsbesluit n° 543 van 12 augustus 1948, gewijzigd door het koninklijk besluit n° 847 van 12 december 1960;
- 3° geen drankhuis, spijshuis of herberg uithaten.

Art. 3.

De premie bedraagt de $\frac{3}{4}$ der verbouwingskosten, met een maximum van 40.000 frank, verhoogd met 10 % per kind ten laste.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Le Roi peut octroyer des primes d'aménagement destinées à assainir le logement privé.

Les travaux d'aménagement ainsi financés tendent notamment à :

- 1° l'adaptation du volume d'habitation aux nécessités familiales,
- 2° l'éclairage, l'aération et l'assèchement du bâtiment;
- 3° l'installation d'appareils sanitaires indispensables,

Art. 2.

Le demandeur doit, pour obtenir le bénéfice de la prime :

- 1° être soit propriétaire-occupant de la maison qui doit être aménagée, soit locataire de celle-ci sur la base d'un contrat de location ou d'un bail enregistré d'une durée minimum de 9 ans;
- 2° remplir les conditions contenues dans l'article 4 de l'arrêté du Régent n° 543 du 12 août 1948, modifié par l'arrêté royal n° 847 du 12 décembre 1960;
- 3° ne pas exploiter un café, un restaurant ou une auberge.

Art. 3.

La prime s'élève aux $\frac{3}{4}$ des frais d'aménagement, avec un maximum de 40.000 francs augmenté de 10 % par enfant à charge.

Geen premie wordt toegekend indien de verbouwingskosten geen 10.000 frank bedragen.

De Koning kan de hierboven vermelde bedragen aan de schommelingen der levensduurte aanpassen.

Art. 4.

De koninklijke besluiten tot toepassing van deze wet worden genomen binnen de drie maanden te rekenen van haar afkondiging.

17 mei 1962.

La prime n'est pas accordée lorsque les frais d'aménagement n'atteignent pas 10.000 francs.

Le Roi peut adapter les montants ci-dessus aux fluctuations du coût de la vie.

Art. 4.

Les arrêtés royaux sont pris en exécution de la présente loi dans les trois mois à dater de sa promulgation.

17 mai 1962.

G. GILLES de PÉLICHY,
J. SMEDTS,
F. LEFERE,
M.-M. VAN DAELE-HUYS,
N. DUVIVIER.
